UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

15 päivänä heinäkuuta 2010 *

Asiassa C-234/09,

jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Vestre Landsret (Tanska) on esittänyt 24.6.2009 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 26.6.2009, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Skatteministeriet

vastaan

DSV Road A/S,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja K. Lenaerts sekä tuomarit R. Silva de Lapuerta, G. Arestis, J. Malenovský ja T. von Danwitz (esittelevä tuomari),

* Oikeudenkäyntikieli: tanska.

julkisasiamies: N. Jääskinen,
kirjaaja: hallintovirkamies C. Strömholm,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 22.4.2010 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– DSV Road A/S, edustajinaan advokat A. Hedetoft ja advokat L. Kjær,

– Tanskan hallitus, asiamiehenään R. Holdgaard, avustajanaan advokat P. Biering,

– Tšekin hallitus, asiamiehenään M. Smolek,

– Euroopan komissio, asiamiehinään C. Hornstrup Bengtsson, B.-R. Killmann ja H. Støvlbæk,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 13.4.2005 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 648/2005 (EUVL L 117, s. 13; jäljempänä tullikoodeksi), 204 artiklan 1 kohdan a alakohdan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Skatteministeriet (verohallinto) ja DSV Road A/S (jäljempänä DSV) ja joka koskee siitä aiheutuvia seurauksia, että yhdestä ja samasta tavarasta on aloitettu kaksi ulkoista passitusmenettelyä.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

3 Tullikoodeksin 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tullilainsäädäntö käsittää tämän koodeksin sekä sen soveltamiseksi yhteisön tasolla tai kansallisella tasolla annetut säännökset. Tullikoodeksia sovelletaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muita aloja koskevien erityissäännösten soveltamista,

– yhteisön ja kolmansien maiden väliseen kauppaan,

– tavaroihin, jotka kuuluvat Euroopan hiili- ja teräsyhteisön perustamissopimuksen, Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen tai Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen soveltamisalaan."

4 Tullikoodeksin 4 artiklan 9 ja 10 alakohdassa säädetään seuraavaa:

"Tätä koodeksia sovellettaessa tarkoitetaan:

– –

9) tullivelalla henkilön velvollisuutta maksaa sellaiset tuontitullit (tuontitullivelka) tai vientitullit (vientitullivelka), joita sovelletaan yhteisön voimassa olevien säännösten mukaan määritettyihin tavaroihin;

10) tuontitulleilla:

– tuontitavaroista kannettavia tulleja ja vaikutukseltaan vastaavia maksuja,

– yhteisessä maatalouspolitiikassa käyttöön otettuja tai tiettyihin maataloustuotteiden jalostuksessa saatuihin tavaroihin sovellettavissa erityisjärjestelyissä käyttöön otettuja tuonnista kannettavia maksuja."

5 Tullikoodeksin 91 artiklan 1 kohta kuuluu seuraavasti:

”1. Ulkoisessa passitusmenettelyssä on seuraavien tavaroiden voitava liikkua yhteisön tullialueella sijaitsevasta paikasta toiseen:

a) muut kuin yhteisötavarat tuontitullitta tai ilman muita maksuja ja niihin sovellettavia kauppapoliittisia toimenpiteitä;

_ _”

6 Tullikoodeksin 92 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Ulkoinen passitusmenettely päättyy ja menettelynhaltijan velvoitteet on täytetty silloin, kun menettelyyn asetetut tavarat ja niitä koskevat asiakirjat esitetään määrätullitoimipaikassa kyseistä menettelyä koskevien säännösten mukaisesti.

2. Tulliviranomaiset päättävät ulkoisen passitusmenettelyn silloin, kun he pystyvät lähtötullitoimipaikassa saatavilla olevia ja määrätullitoimipaikassa saatavilla olevia tietoja vertaamalla osoittamaan, että menettely on asianmukaisesti [päättynyt].”

7 Tullikoodeksin 96 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Passituksesta vastaavan on oltava yhteisön ulkoisen passitusmenettelyn haltija. Tämän on:

a) esitettävä tavarat muuttumattomina tullille määrätullitoimipaikassa, määräajassa sekä ottaen huomioon tulliviranomaisten toteuttamat tunnistamistoimenpiteet;

b) noudatettava yhteisön passitusmenettelyä koskevia säännöksiä.

– –”

8 Tullikoodeksin 204 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Tuontitullivelka syntyy, kun:

a) ei täytetä jotakin velvollisuutta, joka johtuu tuontitullien alaisen tavaran väliaikaisesta varastoinnista tai sen tullimenettelyn käyttämisestä, johon tavara on asetettu, taikka

– –

muissa kuin 203 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa, jollei todeta, etteivät nämä laiminlyönnit tosiasiallisesti vaikuta väliaikaisen varastoinnin tai kyseisen tullimenettelyn oikeaan toimintaan.

_ _”

9 Tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2.7.1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 (EYVL L 253, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 18.12.2003 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 2286/2003 (EUVL L 343, s. 1; jäljempänä soveltamisasetus), 859 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Seuraavia on pidettävä sellaisina [tulli]koodeksin 204 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuina laiminlyönteinä, jotka eivät tosiasiallisesti vaikuta väliaikaisen varastoinnin tai tullimenettelyn asianmukaiseen toimintaan, jos:

– niillä ei yritetä luvatta siirtää tavaraa pois tullivalvonnasta,

– ne eivät osoita asianomaisen ilmeistä huolimattomuutta,

– tavaran edellyttämien toimenpiteiden toteuttamiseksi tarvittavat muodollisuudet suoritetaan jälkikäteen:

_ _

2) passitusmenettelyyn asetetun tavaran ollessa kyseessä jonkin menettelyn käyttämisestä johtuvan velvollisuuden täyttämättä jättäminen, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) menettelyyn asetettu tavara on esitetty muuttumattomana määrätoimi pai kassa;

b) määrätoimipaikka on voinut varmistaa, että kyseiselle tavaralle on osoitettu tulliselvitysmuoto tai se on varastoitu väliaikaisesti passituksen päätyttyä; ja

c) 356 artiklan mukaisesti vahvistettua määräaikaa ei ole noudatettu eikä kyseisen artiklan 3 kohtaa voida soveltaa, mutta tavara on kuitenkin esitetty määrätoimipaikassa kohtuullisessa ajassa;

_ _”

10 Soveltamisasetuksen 860 artiklan sanamuodon mukaan ”tulliviranomaisten on pidettävä tullivelkaa syntyneenä [tulli]koodeksin 204 artiklan 1 kohdan mukaisesti, jollei henkilö, joka joutuisi velalliseksi, todista, että 859 artiklan edellytykset täyttyvät”.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

11 DSV on tanskalainen kuljetus- ja logistiikka-alan yritys, jolla on soveltamisasetuksen 372 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettu valtuutetun lähettäjän asema.

12 DSV saa valtuutetun lähettäjän aseman ansiosta soveltaa yksinkertaistettua menettelyä silloin, kun se lähettää tavaroita ulkoisessa passitusmenettelyssä. Valtuutetun lähettäjän ei tarvitse siten esittää tavaroita fyysisesti lähtötullitoimipaikassa. Ennen tavaroiden lähettämistä sen on ainoastaan rekisteröitävä yhteisön passitushakemus sähköisesti tullikeskukselle uudessa tietokoneistetussa passitusjärjestelmässä (jäljempänä NCTS), joka on sähköinen tietojenkäsittelyjärjestelmä, joka koskee jäsenvaltioiden välillä lähetettäviä tavaroita.

13 Euroopan komission antamien tietojen mukaan valtuutettuja lähettäjiä koskeva yksinkertaistettu menettely koostuu seuraavista vaiheista: Hyväksyttyään valtuutetun lähettäjän sähköisen ilmoituksen, mikä johtaa tavaroiden luovuttamiseen, NCTS antaa lähettäjälle erityisen rekisteröintinumeron eli kuljetuksen viitenumeron (MRN). Tavarat asetetaan sen jälkeen passitusmenettelyyn. NCTS tulostaa passituksen saateasiakirjan, jonka on oltava tavaroiden mukana ja joka on esitettävä kaikissa rajatullitoimipaikoissa ja määrätoimipaikassa. Kun lähtötoimipaikka tulostaa tämän asiakirjan, se samalla lähettää ilmoitetulle määrätoimipaikalle saapumista ennakoivan sanoman, joka sisältää tästä ilmoituksesta otetut tiedot ja jonka avulla määrätoimipaikka voi tarkistaa tavarat niiden saapuessa. Tavarat on esitettävä tuolloin määrätoimipaikassa samanaikaisesti passituksen saateasiakirjan kanssa. Järjestelmä näyttää kuljetuksen viitenumeron tallentamisen ansiosta automaattisesti toimenpidettä koskevan saapumista ennakoivan sanoman, jonka perusteella mahdollisesta tarkastuksesta

päätetään, ja lähettää lähtötoimipaikalle ”saapumisilmoitussanoman”. Asianmukaisen tarkastuksen suoritettuaan määrätoimipaikka ilmoittaa lähtötoimipaikalle tarkastuksen tuloksista ja mahdollisesti todetuista sääntöjenvastaisuuksista. Passitusmenettelyn päättämisen edellytyksenä on kyseinen tarkastustulossanoma.

14 DSV lähetti vuoden 2005 kuluessa ulkoisessa passitusmenettelyssä kaksi tavaraerää Venäjälle. Se käynnisti kummastakin erästä NCTS:n välityksellä erehdyksessä kaksi passitusmenettelyä. Ensimmäisen tavaraerän osalta molemmat passitusmenettelyt aloitettiin samana päivänä, eli 12.8.2005, ja toisen tavaraerän osalta toinen passitusmenettely käynnistettiin kolme päivää ensimmäisen menettelyn jälkeen eli 10.10.2005.

15 Molemmissa olemassa olevien tavaroiden erien lähetyksissä käytettiin kummallakin kertaa NCTS:n luomaa viimeistä passitusasiakirjaa. Tavarat esitettiin määrätoimipaikassa ulkoisen passituksen sääntöjen mukaisesti ja nämä kaksi passitusmenettelyä päätettiin siten sääntöjenmukaisella tavalla.

16 Sen sijaan DSV:n erehdyksessä käynnistämää kahta ylimääräistä passitusmenettelyä ei voitu päättää sääntöjenmukaisella tavalla siitä syystä, että ei ollut olemassa tavaroita, jotka olisi voitu esittää määrätullitoimipaikassa. Sen jälkeen kun Tanskan viranomaiset olivat turhaan pyytäneet DSV:tä esittämään vaihtoehtoisen todisteen passituksen päättymisestä, ne tekivät päätökset, joissa ne totesivat DSV:n vastaavan maksuvelallisena tähän passitusmenettelyyn liittyvistä tulleista ja arvonlisäverosta. Näiden päätösten mukaan tullivelka oli syntynyt kaikkien näiden menettelyjen osalta tullikoodeksin 204 artiklan nojalla.

17 DSV riitautti nämä päätökset Landskatteretissä (veroviranomainen). Tämä vahvisti päätökset 11.6.2007 tekemillään päätöksillä sillä perusteella, että tullisäännöksiin ei sisältynyt sellaista oikeudellista perustaa, jonka perusteella passitusasiakirja voitaisiin kumota, joten tullivelka oli syntynyt tullikoodeksin 204 artiklan 1 kohdan a alakohdan perusteella.

18 DSV nosti näistä päätöksistä kanteen Byret i Horsensissa (Horsensin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin). Kyseinen tuomioistuin määräsi 9.5.2008 antamallaan tuomiolla veronsaajan palauttamaan tullit ja arvonlisäveron. Tuomion mukaan tullivelkaa ei ollut syntynyt tullikoodeksin 204 artiklan nojalla, koska tullikoodeksissa tarkoitettua tavaroiden passitusta ei ollut tapahtunut edellä mainituissa olosuhteissa.

19 Skatteministeriet saattoi asian Vestre Landsretin (Länsi-Tanskan ylioikeus) käsiteltäväksi. Tämä päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Onko tullikoodeksin 204 artiklan 1 kohdan a alakohtaa verrattuna 92 ja 96 artiklaan, kun ne luetaan yhdessä [tullikoodeksin] 1 artiklan ja 4 artiklan 9 ja 10 alakohdan kanssa, tulkittava siten, että

a) tullivelka syntyy, jos valtuutettu lähettäjä käynnistää erehdyksessä passitusmenettelyn NCTS-järjestelmässä tavaroista, joita ei fyysisesti ole olemassa, ja jos tätä passitusmenettelyä ei tämän seurauksena voida päättää sääntöjenmukaisella tavalla, vai siten, että

b) tullivelkaa ei synny, koska passitusmenettelyä on sovellettava yksinomaan fyysisesti olemassa oleviin tavaroihin, joten passituksen käynnistäminen erehdyksessä NCTS-järjestelmässä sellaisten tavaroiden osalta, joita ei fyysisesti ole olemassa, ei johda tullin kantamiseen?

2) Jos ensimmäisen kysymyksen a kohtaan vastataan myöntävästi, onko [tullikoodeksin] 4 artiklan 10 alakohdassa tarkoitettua 'tuontitavaroiden' käsitettä, luettuna yhdessä 204 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun 'tavaroiden' käsitteen kanssa, tulkittava siten, että se kattaa sekä fyysisesti olemassa olevat tavarat että tavarat, jotka eivät ole fyysisesti olemassa?"

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

20 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin haluaa näillä kysymyksillä, jotka on tutkittava yhdessä, tietää, onko tullikoodeksin 204 artiklan 1 kohdan a alakohtaa tulkittava siten, että erehdyksessä kaksi ulkoista passitusmenettelyä yhdestä ja samasta tavarasta käynnistäneelle valtuutetulle lähettäjälle syntyy tämän säännöksen perusteella tullivelka ylimääräisen passitusmenettelyn, joka koskee sellaista tavaraa, jota ei ole olemassa, osalta.

21 Tullikoodeksin 204 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaan tuontitullivelka syntyy, kun ei täytetä jotakin velvollisuutta, joka johtuu tuontitullien alaisen tavaran sen

tullimenettelyn käyttämisestä, johon tavara on asetettu, jollei todeta, etteivät nämä laiminlyönnit tosiasiallisesti vaikuta kyseisen tullimenettelyn oikeaan toimintaan.

22 Tanskan viranomaiset katsovat, että tullivelka on syntynyt tässä tapauksessa edellä mainitun 204 artiklan nojalla.

23 Niiden mukaan yhtäältä tullivelan syntymisen aikaansaava edellytys, eli ulkoiseen passitusmenettelyyn liittyvän velvollisuuden täyttämättä jättäminen, on täyttynyt, koska DSV ei ollut esittänyt passitusmenettelyssä tarkoitettuja tavaroita määrätullitoimipaikassa ja oli täten jättänyt noudattamatta tullikoodeksin 96 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaan sille kuuluvia velvollisuuksia.

24 Toisaalta Tanskan viranomaisten mukaan pääasiassa ei täyty soveltamisasetuksen 859 artiklassa oleva negatiivinen edellytys, jonka mukaan tullivelkaa ei synny silloin, kun laiminlyönti ei tosiasiallisesti vaikuta tullimenettelyn asianmukaiseen toimintaan.

25 Vaikka ensinnäkin on todettava, että pääasiassa kysymyksessä olevan kaltainen tilanne kuuluu tullikoodeksin sääntöjen soveltamisalaan, on palautettava mieliin Tanskan viranomaisten näiden säännösten tulkinnasta, että soveltamisasetuksen 859 artiklassa, kun se luetaan yhdessä kyseisen asetuksen 860 artiklan kanssa, on säädetty tyhjentävästi tullikoodeksin 204 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista kymmenestä laiminlyönnistä, ”jotka eivät tosiasiallisesti vaikuta väliaikaisen varastoinnin tai tullimenettelyn asianmukaiseen toimintaan” (ks. asia C-48/98, Söhl & Söhlke, tuomio 11.11.1999, Kok., s. I-7877, 43 kohta).

26 Pääasian olosuhteet eivät selvästikään täytä yhdenkään soveltamisasetuksen 859 artiklassa luetellun kymmenen laiminlyönnin tunnusmerkistöä. Kyseisen artiklan 2 kohdan a alakohdassa, jossa säännellään passitusmenettelyn käyttämiseen liittyviä laiminlyöntejä, säädetään nimittäin, että passitusmenettelyyn asetettu tavara on esitettävä määrätullitoimipaikassa. Tässä säännöksessä asetetaan täten tullikoodeksin 96 artiklan 1 kohdan a alakohdasta seuraavaa velvollisuutta vastaava edellytys, jota DSV ei pystynyt täyttämään. DSV:n tekemästä virheestä seuraa nimittäin vääjäämättä, että toisessa näistä yhden ja saman tavaran osalta käynnistetyistä menettelyistä ei ole olemassa tavaraa, joka voitaisiin esittää määrätullitoimipaikassa.

27 Tullikoodeksin 204 artiklan 1 kohdan a alakohdassa asetetaan kuitenkin tullivelan syntymisen edellytykseksi, että kysymyksessä on ”tuontitullien alaiseen tavaraan” liittyvä laiminlyönti. Tässä on näin ollen tutkittava, voidaanko tämän säännöksen mukaan ottaa huomioon sellaisia seikkoja, jotka ovat ominaisia pääasian erityiselle tilanteelle, eli sitä, että yhdestä ja samasta tavarasta on erehdyksessä käynnistetty kaksi passitusmenettelyä.

28 Tästä on yhtäältä todettava, että tullikoodeksin 204 artiklan sanamuodosta itsestään käy ilmi, että tämä säännös on tarkoitettu sellaista tilannetta varten, jossa ”tavara” on asetettu tullimenettelyyn ja tähän menettelyyn liittyvää jotakin velvollisuutta ei ole täytetty.

29 Pääasiassa, jossa oli käynnistetty erehdyksessä kaksi passitusmenettelyä yhdestä ja samasta tavarasta, ei kuitenkaan ollut toisessa DSV:n aloittamasta kahdesta menettelystä sellaista ”tavaraa”, jonka osalta ulkoiseen passitusmenettelyyn liittyvät velvollisuudet olisi voitu täyttää.

30 Toisaalta on korostettava, että tullikoodeksin 204 artiklan tarkoituksena on varmistaa tullisäännösten oikea soveltaminen. Tullikoodeksin 96 artiklan 1 kohdan ja 204 artiklan 1 kohdan nojalla nimittäin passituksesta vastaava, joka on yhteisön ulkoisen passitusmenettelyn haltija, on tätä menettelyä koskevien säännösten noudattamatta jättämisestä aiheutuvan tullivelan velallinen. Passituksesta vastaavalle täten säädetyllä vastuulla pyritään varmistamaan tätä menettelyä koskevien säännösten huolellinen ja yhdenmukainen soveltaminen ja passituksen asianmukainen kulku Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden taloudellisten etujen suojelemiseksi (ks. vastaavasti asia C-230/06, Militzer & Münch, tuomio 3.4.2008, Kok., s. I-1895, 48 kohta).

31 Lisäksi muiden kuin yhteisötavaroiden läsnäolo unionin tullialueella sellaisenaan tarkoittaa vaaraa siitä, että nämä tavarat saatetaan tullaamatta taloudelliseen vaihdantaan jäsenvaltioissa (ks. analogisesti asia C-459/07, Elshani, tuomio 2.4.2009, Kok., s. I-2759, 32 kohta), ja tullikoodeksin 204 artiklalla pyritään omalta osaltaan estämään tätä vaaraa, kuten komissio totesi.

32 Pääasiassa kyseessä olevien kaltaisissa olosuhteissa, joissa kaksi ulkoista passitusmenettelyä on erehdyksessä aloitettu kahteen kertaan yhdestä ja samasta tavarasta, on selvää, että näihin kahteen tullikoodeksin 204 artiklan taustalla olevaan tavoitteeseen, joilla tullivelan syntyminen oikeutetaan, ei vaikuteta.

33 Ensinnäkin tavoitteesta ehkäistä sitä vaaraa, että muita kuin yhteisötavaroita saatetaan unionissa taloudelliseen vaihdantaan, on todettava, että silloin, kun ulkoisen passituksen tullimenettely käynnistetään sellaisesta tavarasta, jota ei ole olemassa, ei ole vaaraa tällaisten tavaroiden saattamisesta taloudelliseen vaihdantaan tullaamatta siten, että se voisi johtaa vilpilliseen kilpailuun tai aikaansaada verotulojen menettämisvaaran.

34 Toiseksi kyseisten tullisäännösten huolellisen soveltamisen tavoitetta ei voida saavuttaa silloin, kun ulkoisen passitusmenettelyn kohteena ei ole olemassa oleva tavara. Näin on siksi, että tällaista menettelyä ei ole mahdollista panna täytäntöön oikealla tavalla, jos sitä sovelletaan sellaiseen tavaraan, jota ei ole olemassa. Sitä suuremmalla syyllä näin on siitä syystä, että velvollisuus esittää tavarat määrätullitoimipaikassa silloin, kun erehdyksessä käynnistetyn passitusmenettelyn kohteena olevia tavaroita ei ole olemassa, tarkoittaisi ultra posse nemo obligatur -periaatteen (älköön ketään velvoitettako enempään kuin hän pystyy) vastaisesti sellaisen velvollisuuden asettamista passituksesta vastaavalle, jota hän ei pysty täyttämään.

35 Jos siis Tanskan hallituksen kannattama tulkinta hyväksyttäisiin, tullikoodeksin 204 artiklan soveltamisesta olisi ainoana seurauksena, että passituksesta vastaavaa rangaistaisiin siitä virheestä, jonka se teki aloittaessaan ulkoisen passitusmenettelyn, eikä siitä, että se jätti noudattamatta tähän menettelyyn liittyviä velvollisuuksiaan.

36 Edellä olevista seikoista seuraa, että virhe, joka koostuu kahden ulkoisen passitusmenettelyn aloittamisesta yhdestä ja samasta tavarasta, ei ole luonteensa takia omiaan vaarantamaan niitä tavoitteita, joihin 204 artiklalla pyritään ja joiden perusteella tullivelan syntyminen on oikeutettua. Ei ole myöskään välttämätöntä rangaista sellaisesta virheestä siten, että passituksesta vastaava määrättäisiin vastaamaan tullivelasta.

Kuten komissio on todennut, sellainen virhe voi tosin olla merkityksellinen peruste valtuutetun lähettäjän aseman mahdolliselle peruuttamiselle, mutta siitä ei voi seurata, että valtuutetusta lähettäjästä tehdään tullivelallinen.

37 Näin ollen tullikoodeksin 204 artiklaa ei voida soveltaa pääasian kaltaisissa olosuhteissa.

38 Edellä olevien seikkojen perusteella esitettyihin kysymyksiin on vastattava, että tullikoodeksin 204 artiklan 1 kohdan a alakohtaa on tulkittava siten, että sitä ei sovelleta pääasian kaltaisessa tilanteessa, jossa valtuutettu lähettäjä on käynnistänyt erehdyksessä kaksi ulkoista passitusmenettelyä yhdestä ja samasta tavarasta, koska ylimääräinen menettely ei voi olla omiaan johtamaan tullivelan syntymiseen tämän säännöksen perusteella, sillä menettely liittyy tavaraan, jota ei ole olemassa.

Oikeudenkäyntikulut

39 Pääasioiden asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevien asioiden käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kolmas jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92, sellaisena kuin se on muutettuna 13.4.2005 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 648/2005, 204 artiklan 1 kohdan a alakohtaa on tulkittava siten, että sitä ei sovelleta pääasian kaltaisessa tilanteessa, jossa valtuutettu lähettäjä on käynnistänyt erehdyksessä kaksi ulkoista passitusmenettelyä yhdestä ja samasta tavarasta, koska ylimääräinen menettely ei voi olla omiaan johtamaan tullivelan syntymiseen tämän säännöksen perusteella, sillä menettely liittyy tavaraan, jota ei ole olemassa.

Allekirjoitukset